

РЕШЕНИЕ

№ 3019

гр. София, 11.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 13.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12296** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 19, от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги.

Образувано е по жалба на Водоснабдяване и канализация О.- В., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] против Решение № Ц-40 от 20.11.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.2, с което по отношение на В и К М. О. е допуснато изменение на цената за услугата “ доставяне на вода на друг В и К оператор- ВС В.”, одобрена за 2021г с Решение № БП-Ц-14/09.08.2017г на КЕВР и е определила размер на цената от 0,110лв/ куб.м.. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението в оспорената част, като постановено при съществени процесуални нарушения, при неспазване на материалния закон и несъобразяване с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата на изложените в нея основания. Излага подробни съображения, включително в писмени бележки. Претендира съдебни разноски съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Поддържа, че решението в оспорената му част е законосъобразно и в тази връзка изразява искане да се отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В и К О. М. ,редовно призована не се представлява в

производството и не взема становище по жалбата.

Административен съд С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От страна на В и К О. М. е подадено заявление вх.№ В-17-28-13/21.08.2020г ,с което е предложено за одобрение цена за услугата доставяне на вода на друг В и К оператор- ВС В. -0,109лв/ куб.м.Към заявлението са приложени обосновка,писмо от ел. Поща на В и К О. В. за количества по БП 2017-20201,справка за закупени количества вода от В и К В.,публикация във вестник 24часа от 19.08.2020г./ стр.105-111/.В обосновката се заявява като основание за промяната чл.31 ал.1 т.1 и 2 от НРЦВИКУ.Била извършена проверка от работна група,създадена със заповед № 3-В-6/01.06.2020г на председателя на КЕВР,която съставила констативен протокол-стр.112-135.Въз основа на заявлението председателя на КЕВР издал заповед № 3-В-18/27.08.2020г за преразглеждане на одобрената цена на водоснабдителната услуга.Били представени двустранно подписани протоколи за подадена вода по направления за [населено място] от ВС ХВ С. бара и ВС К.,заповед № 108 на управителя на В и К О. М. от 30.04.2020г за изменение на утвърдената от КЕВР цена за 2020г за В и К О. В..Работната група съставила доклад № В-Дк-274/26.10.2020г-ст.74-77,с който предложила и проект на решение на КЕВР.Същият бил разгледан на заседание на КЕВР по протокол № 226/29.10.2020г.Проведено е открито заседание,обективизирано в протокол № 230/04.11.2020г,на което освен членовете на комисията присъствал чрез електронна връзка и представител на В и К О. М..След това заседание се провело и обществено обсъждане на същата дата ,обективизирано чрез протокол на ст. 52-57,в което участие взел и г-н П.-управител на В и К О. В..Същият представил допълнително и писмено становище по проекта на решение на КЕВР-стр.50-51,с което възразил по същото.Било представено и писмено становище от страна на областния управител на област В.,с което същият подкрепил становището на В и К О. В..

Въз основа на приобщените по преписката писмени доказателства с протокол № 253/26.11.2020г е прието Решение № Ц-40 от 26.11.2020 г., в частта му по т.2, с което по отношение на В и К М. О. е допуснато изменение на цената за услугата “ доставяне на вода на друг В и К оператор- ВС В.”,одобрена за 2021г с Решение № БП-Ц-14/09.08.2017г на КЕВР и е определила размер на цената от 0,110лв/ куб.м.Няма данни решението да е връчено на представител на В и К О. В..

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок /на 08.12.2020 г./, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по чл. 19 ЗРВКУ, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Решението в оспорената му част е издадено от компетентен административен орган в съответствие с правомощията му.

Решение № Ц-40 от 26.11.2020 г. е прието при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което, съдът намира, че същото е издадено от компетентен орган.

Решението е издадено и при спазване на изискването за форма, установено в разпоредбата на чл. 59 АПК, съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Решение № Ц-40 от 26.11.2020 г. е постановено при спазване на процедурата, регламентирана в ЗРВКУ и НРЦВКУ. Комисията след представяне на заявлението за утвърждаване на цени на закрито заседание е приела доклад на работната група, назначена за проучване на преписката. Проведено е открито заседание за обсъждане на приетия доклад. На закрито заседание регулаторният орган е приел проект на решение по заявлението, който е подложен на обществено обсъждане. Решението на регулаторния орган е взето при извършена преценка на заявленията и обсъждане на становищата на заинтересованите лица на закрито заседание на комисията, след което е публикувано. Не се констатира и нарушения на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт, не е ограничено правото на заинтересованите лица да изразят своите становища, включително и да представят необходими доказателства, което право е надлежно упражнено от жалбоподателя в административното производство. Въз основа на извършената проверка за законосъобразност по този показател, настоящата съдебна инстанция, прави извод за липсата на съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

В оспорената му част решението на КЕВР е постановено при противоречие с материалния закон.

Съдът дължи произнасяне и по законосъобразността на акта на основание чл. 168, ал. 1, вр. с чл. 146, т. 4 от АПК, като за целта се изследват и преценят приложимите материалноправни разпоредби и методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образувание.

Съгласно чл.19 от ЗРВКУ Процедура за преразглеждане на цените се открива от комисията служебно или по искане на В и К оператори, когато възникне непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, което съществено променя приходите и икономически обосноваваните разходи на В и К операторите. Съгласно § 1 т.5 от ДР на същия закон непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер е събитие, възникнало след утвърждаването на бизнес плана, което В и К операторът, въпреки проявената грижа според особеностите на случая, не е могъл да избегне и чиито последици не е могъл да предотврати. Няма спор между страните ,че утвърдените преди оспореното понастоящем решение цени са съгласно решение № БП-Ц-14/09.08.2017г,който поради липсата на оспорване е стабилен административен акт.Със същото е определен цена за доставяне на вода на друг В и К оператор от 0,060лв на куб. Метър без ДДС.С решение № Ц-35/20.12.2019г КЕВР е установила наличие на условия по смисъла на чл.32 ал.1 от НРЦВКУ за преразглеждане на цената на тази услуга и е определила същата на 0,112 лв/ куб. метър.Същото решение е предмет на съдебен контрол пред АССГ по адм. Дело № 496/2020г,което понастоящем е с постановен акт по същество ра отмяна на административния акт,видно от справка в деловодната програма.Причина за постановяването на настоящето оспорено решение е обстоятелството,че в периода 2019-2020г се запазвала тенденцията за намаление на консумацията на В и К О. В. ,като за първите 7 месеца на 2020г фактурираните количества са с 1 963700 куб.м. по малко спрямо сщия период на предходната година.Според В и К О. М. при изработването на бизнес плана не са били известни

факти и обстоятелства, които биха предизвикали значително намаление на доставените количества вода, поради което и настъпилото събитие не е било предотвратимо от В и К О. М., тъй като става дума за действия на друг независим икономически субект. По този начин реализираните приходи на В и К О. М. за 2019г са намалели с 6,17%, поради което било и налице условието на чл.19 от ЗРВКУ и чл.31 ал.1 т.1 и 2 от НРЦВКУ. От страна на В и К О. В. не оспорват обстоятелството, а същото се потвърждава и от приетите писмени доказателства – протоколи за измерване на месечни водни количества, приети по преписката като доказателства. Според изчисленията на КЕВР В и К О. М. е отчело 677 хил лв по ниски приходи от услугата доставяне на вода на друг В и К оператор спрямо предвидените в одобрения бизнес план, което отнесено към общите необходими годишни приходи е 5,94% намаление. Според В и К О. В. основният проблем е вкарването на издръжката на ХВ С. бара в основната водоснабдителна мрежа на В и К О. М., като същевременно заявява, че следва цените да са справедливи, като в жалбата си до съда твърди, че намалените количества вода, които потребява от В и К О. М. се дължат на положени усилия и ресурси за реконструкция на водопреносната мрежа и намаляване на загубите на вода.

Според настоящият състав, съгласно чл.31 ал.1 т.1 и 2 от НРЦВКУ Процедура по преразглеждане на цените по този раздел се открива при следните условия:

1. възникване на непредвидено или предотвратимо събитие или събития от извънреден характер, и

2. съществени промени в приходите или икономически обосноваването разходи на В и К оператора съгласно чл.32 ал.1 т.1 и 2 от същата Наредба. Тази разпоредба сочи, че преразглеждане на цените на В и К услуги по реда на този раздел може да се допусне, ако едновременно са налице следните условия:

1. събитието или събитията по чл. 31, ал. 1, т. 1 водят до изменение на приходите или икономически обосноваването разходи на В и К оператора с повече от 2 на сто;

2. В и К операторът е положил дължимата грижа според особеностите на случая да избегне събитието по т. 1 и да предотврати неговите последици; доказателства за изпълнение на това условие се прилагат към заявлението на В и К оператора по чл. 31, ал. 2; при необходимост Комисията може да поиска допълнителни доказателства.

В и К операторите, притежаващи положението на естествени монополи, имат задължението да доставят В и К услугите на всички потребители, тъй като се отнася до всеобщо предлагана услуга, от която зависи общото качество на живота в обществото и сигурността на отделните потребители на тези услуги. Подобно на електроразпределителните дружества и доставчиците на топлофикационни услуги, В и К операторите извършват дейност в условията на един строго регулиран пазар, където правото им на свободна стопанска инициатива по чл. 19, ал. 1 от Конституцията е балансирано с монополното им качество, като са предоставени значителни регулаторни правомощия на КЕВР. Те не могат свободно да определят своята пазарна, инвестиционна или ценова политика, а както предвижда чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ В и К операторите разработват бизнес планове за 5-годишни периоди, които съдържат производствена, ремонтна, инвестиционна и социална програма, с техническа и икономическа част, подлежащи на одобрение от КЕВР (чл. 11 от ЗРВКУ). Цените на регулираните В и К услуги са задължителен елемент от икономическата част на представения за

одобряване бизнес план, поради което предложената с индивидуалните договори на потребителите цена не може да надвишава единната цена на В и К услугите за съответната територия, която е одобрена от КЕВР. При осъществяването на правомощията си по одобряване на предложената цена КЕВР задължително отчита социалната поносимост на В и К услугите - чл. 7, ал. 1, т. 1, чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗРВиКУ, чиято съдържателна част е посочена в § 1, ал. 1, т. 4 на допълнителните разпоредби от ЗРВиКУ. Понеже водоснабдяването и канализацията са дейности от обществен интерес, осъществявани при условията на естествен монопол от В и К операторите, чл. 5, ал. 3 ЗРВиКУ предвижда В и К услугите да бъдат регулирани от КЕВР в качеството ѝ на контролен орган, чиято регулативна функция се осъществява чрез утвърждаване на представяните от В и К оператори бизнес планове. Съгласно чл. 10, ал. 1 и ал. 3, т. 7 ЗРВиКУ цените на регулираните В и К услуги са задължителен елемент от икономическата част на представения за одобряване бизнес план. Правилото, установено с разпоредбата на чл. 14, ал. 2 ЗРВиКУ, според което В и К операторите са задължени да предлагат за утвърждаване единна цена на услугите на обособена територия, е част от механизма за формиране на икономическата обосноваемост на горната граница на цените, определяни от КЕВР (чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗРВиКУ) и същото отговаря на общия принцип на чл. 198л ал.2 от ЗВ. Във връзка с това комисията е задължена съгласно чл. 13, ал. 1, т. 4 ЗРВиКУ да контролира съответствието между цените за населените места и действителните разходи, направени от В и К операторите за предоставените В и К услуги. Според чл. 13, ал. 5 ЗРВиКУ методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване, отразяващи структурата на разходите, редът за внасяне на предложенията за цените и за утвърждаването им, както и редът за предоставяне на информация се определят с Наредбата на Министерския съвет за регулиране на цените на водоснабдителни и канализационни услуги (НРЦВиКУ) (обн., ДВ, бр. 6 от 22.01.2016 г., в сила от 22.01.2016 г.) по предложение на регулаторния орган - КЕВР. Решенията на комисията, включително и в частта за определяне на цените на В и К услугите, съгласно чл. 11, ал. 6 ЗРВиКУ подлежат на съдебен контрол. Във връзка с това следва да се има предвид, че при изпълнение на правомощията си за регулиране на цените на В и К услугите КЕВР е задължена да съобрази принципите и изискванията, посочени в чл. 7 и 13 ЗРВиКУ. Изискванията, които трябва да бъдат отчетени кумулативно от КЕВР, включително и тези по чл. 14, ал. 2 ЗРВиКУ, се явяват израз на разнородни обществени интереси - производствени, инвестиционни, икономически, социални и др. В тези случаи законосъобразният подход при намиране на най-подходящото решение за цената на В и К услугите е да се даде възможност на КЕВР като контролен орган да установи такъв баланс между тях, който позволява да бъдат постигнати целите, посочени в чл. 4 ЗРВиКУ, каквито са: задоволяване нуждите на потребителите от вода с питейни качества при отдаване приоритет на питейно-битовото водоснабдяване на населението; балансиране интересите на В и К операторите и на потребителите; равнопоставеност между различните групи потребители по отношение на качеството и цената на В и К услугите. На реализирането на посочените цели се подчиняват и

разпоредбите на чл. 14, ал. 2 и чл. 13, ал. 1, т. 4 ЗРВиКУ, които не се противопоставят, а са създадени да балансират в процеса на формиране на цените на В и К услугите интересите на В и К операторите, от една страна, и от друга - тези на потребителите на услугите.

Ето защо правомощията на КЕВР предполагат оценка и анализ на предоставената информация с оглед на нейната точност и икономическа обоснованост, поради което комисията няма задължение да приеме еднозначно предложенията на В и К операторите. В съответствие с принципа на чл. 8, ал. 2 от АПК, че в пределите на оперативната самостоятелност при еднакви условия сходните случаи се третират еднакво, КЕВР следва да прилага към всички дружества, адресати на процесното решение, общ подход при определяне на цените на В и К услуги и общи принципни положения относно извършените допълнително корекции, но съобразно специфичните особености на дружеството.

Съдът намира, че в нарушение на материалния закон Комисията е допуснала нарушение на принципа за единна цена заложен в чл.198л ал.2 ЗВ вр. чл.14 ал.2 от ЗРВКУ вр. Чл.8 ал.2 от АПК.Същият се прилага по отношение на услугата доставяне на вода на други В и К оператори,поради което и с оглед на обстоятелството,че В и К В. не е единственият оператор,на който В и К М. доставя тази услуга,то цената на същата следва да бъде съобразена и балансирана с цената ,на която тази услуга се предоставя и на останалите В и К оператори-М. и Б. и В..От самото решение,съпоставено с предходното влязло в сила решение от 2017г се установява значителна разлика мижду определената цена от 0,110лв/ куб. М за жалбоподателя и цената на същата услуга на ВС Б.- 0,087лв на куб.м.Тълкуването на чл.14 ал.2 от ЗРВКУ вр. чл.198л ал.2 от ЗВ не води на извода,че принципът на единната цена следва да се прилага само в обособената територия на доставчика,тъй като това би обезсмислило съществуването на чл.198о ал.2 от ЗВ,съгласно който в границата на една обособена територия само един В и К оператор може да осъществява дейност.С оглед начина на формиране на естествения монопол на В и К операторите в рамките на обособените територии,то ясно е,че законодателят не е искал този монопол да се прехвърля и върху останалите оператори,които не се намират в същата обособена територия,поради което и спрямо тях следва по аргумент от по силното основание да се прилага припципа на единната цена.Отделно от изложеното от приетите протоколи за измерване на водата се установява,че услугата за доставяне на вода на В и К В. се осъществява в Пречиствателна станция на ХВ С. бара.- т.е на обособената територия на В и К М.,което е допълнителен аргумент за прилагането на посочения по горе принцип спрямо този оператор.Според настоящият състав аргументите на КЕВР,изложени в писмените бележки,свързани с местоположението на територията,на която водата ще се използва-а именно област В.,която е отделна обособена територия на оператора,който оспорва решението ,са неотнoсими към логичното тълкуване на принципа на чл.198 л ал.2 от ЗВ вр. чл.14 ал.2 от ЗРВКУ.Ето защо и сравнявайки цените на останалите В и К оператори,за които цената на услугата за доставяне на вода не е промяняна от решението от 2017г спрямо цената,определена в настоящето оспорено решение ,е налице нарушение на

принципа на единна цена, посочен по горе. Дали това се дължи на разпределението на разходите, свързани с ХВ С. бара и възлагането им единствено на В и К В., е въпрос, на който ще следва да отговори КЕВР при новото разглеждане на преписката. По този начин тъкуването на принципа на чл.198л ал.2 от ЗВ вр. чл.14 ал.2 от ЗРВКУ ще следва да проведе КЕВР, като изложи и съображения дали чрез налагането на по висока цена на доставена вода В и К О. М. използва господстващото си положение на този географски пазар.

Отделно от изложеното според съда не е налице и хипотезата на непредвидено или непредотвратимо събитие по смисъла на чл.31 ал.1 т.1 и 2 от НРЦВКУ. Обстоятелството, че В и К О. В. е намалило количествата вода, които потребява от В и К О. М. в резултат на обстоятелства, свързани с подобряване на качеството на водопреосната мрежа и намаляването на загубите на вода по нея не би могло да се тълкува като събитие непредвидено или непредотвратимо, доколкото именно това е задължение на всеки един В и К оператор. Също така от страна на В и К О. М. не е положено каквото и да е усилие да докаже обстоятелството по какъв начин този оператор е положил дължимата грижа за избягване на неблагоприятните последици, а и КЕВР не е задължила този оператор въпреки изискването на чл.32 ал.1 от Наредбата. Действително одобрения бизнес план през 2017г е показвал завишени количества на потребена доставка на вода, но същият се е основавал и на заявени и от двата оператора намерения да подобрят качеството на водопреосната мрежа и да намалят загубите на вода по нея, което при полагане на дължимата грижа от всеки един икономически субект за изпълнението на възложените му задачи във водния сектор би довело до предвиждане, че ако изпълни намерението за намаляване на загубите на вода, то и заявените количества доставна вода ще намаляват с годините, именно поради по малките загуби на вода вследствие подобряването на качеството на водопреосната мрежа. По този начин решението влиза в противоречие и с друг основен принцип, заложен в чл.4 ал.1 т.3 и 5 от ЗРВКУ-повишаване качеството и ефективността на предоставяните В и К услуги и намаляване на общите загуби на вода при експлоатацията на водоснабдителните системи.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че утвърдените с Решение № Ц-40 от 26.11.2020 г. на КЕВР, по отношение на жалбоподателя, изменение на цената на услугата " доставяне на вода на друг В и К оператор- ВС В." одобрена за 2021г с решение № БП-Ц-14/09.08.2017г на КЕВР и определен в размер на 0,110лв/ куб.м, е формирана при противоречие с нормативните разпоредби, поради което актът, в оспорената му в настоящото производство част, е незаконосъобразен като противоречащ на материалния закон.

На основание изложеното съдът намира, че жалбата е основателна. Решение № Ц-40 от 26.11.2020 г. на КЕВР следва да бъде отменено на основание чл.146 т.4 от АПК, като преписката следва да се изпрати на КЕВР за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила и съгласно дадените в мотивите на настоящето решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на

жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер от 650 лева, представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение като се съобрази направеното възражение за прекомерност на ответника..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд С. – град, III отделение, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Водоснабдяване и канализация О.- В., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] Решение № Ц-40 от 20.11.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което по отношение на В и К М. О. е допуснато изменение на цената за услугата “ доставяне на вода на друг В и К оператор- ВС В.”,одобрена за 2021г с Решение № БП-Ц-14/09.08.2017г на КЕВР и е определила размер на цената от 0,110лв/ куб.м..

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне в едномесечен срок, считано от влизане на решението в сила, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да плати Водоснабдяване и канализация О.- В., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], деловодни разноски в размер на 650 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: